

СТО И ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ ХОМЕОПАТИЯ В БЪЛГАРИЯ

Исторически данни за развитието на хомеопатията в България има от втората половина на 19 век. В Музея по история на медицината град Варна се съхранява хомеопатичен набор на немската фирма “Dr. Willmar Schwabe” (1839 – 1917 г.). Той е принадлежал на учителя от град Трявна г-н Чушков, който е практикувал хомеопатия през втората половина на XIX-ти век

За първи лекар-хомеопат в историко-медицинската литература се приема д-р Георги Вълков Миркович (1828 - 1905). Роден в град Сливен, виден български общественик, участник в национал-освободителното движение, член на Българската академия на науките. От 1851 до 1856 г. следва медицина в Монпелие, Франция. Защитава докторска теза на тема: “За общия режим в здраво и болно състояние”. Награден е със златен медал от Наполеон III за положените усилия при лекуването на холерна епидемия 1856 г. Издава във България първата книга популяризираща хомеопатичния метод на лечение “Домашен хомеопатически лекар или способ как да се лекува човек самичък” (1885 г.). Издава списание “Здравословие” (1893 – 1896 г.), чрез което разпространява идеите на слънцелечението, хидротерапията, лечебния магнетизъм, хигиенно-природосъобразния начин на живот и хомеопатията.

По време на Руско-турската война (1878 г.) заедно с руските войски в България пристига д-р Лев Бразол (1854 – 1927 г.), руски хомеопат, който остава в България три години.

В България работят и други лекари и зъболекари хомеопати. “. В брой 3-ти на списанието на Софийското медицинско дружество от 1901 г. четем: “В България има лекари хомеопати от дълги години, един от тях даже е бил и струва ни се е още на държавна служба и лекува и частно, и на държавната болница със своите хомеопатични лекарства.”

Народният лечител Петър Димков завършва курс по хомеопатия в Санкт Петербург (Русия) - 1899 – 1900 г.

В края на 19 век се създава Софийско хомеопатично дружество, което издава хомеопатична литература.

През 1901 г. на годишното събрание на Софийското медицинско дружество е четен реферат от д-р Е. Манойлов – “Хомеопатия”.

Асоциация на лекарите хомеопати в България

ул. Иларион Макариополски № 2, София 1202

www.homeopathybulgaria.org, info@homeopathybulgaria.org

В медицинския печат се появяват все повече публикации за или против хомеопатията, което показва, че популярността на този метод на лечение все повече расте.

Известният български учен и общественик проф. д-р Асен Златаров на конгрес на химиците през 1925 г. казва: "Всяко тяло, което при определена концентрация убива протоплазмата, в по-малки количества само спира развитието и, а в още по-малки количества – обратно, действува възбуждащо на жизнените отправления...".

През май 1937 г. д-р Соколски публикува брошура „Каква медицина е хомеопатията? – общедостъпно изложение“.

Стига се до решението на Висшия медицински съвет от 9.09.1938 г., което гласи:

"1. Всеки лекар с право на свободна практика по медицина в Царството може да използва хомеопатичния метод на лекуване и да предписва хомеопатични лекарства.

2. Изпълнението на хомеопатични предписания т.е. приготвянето и отпускане на хомеопатични лекарства може да става само в аптеките."

След победата на социалистическата революция в България през 1944 г., хомеопатията е забранена като "метафизично лъжеучение".

Новата история на хомеопатията в България започва през 1993 г. Днес празнуваме 20 години от нейното възраждане.

В бурята на промените, с много ентузиазъм и отдаденост стотици хомеопати и стотици хиляди пациенти допринесоха за голяма популярност на метода в нашата страна. Пред нас, хомеопатите, стои задачата да бъдем добри професионалисти и да създадем в страната атмосфера на толерантност, колегиалност и условия в полето на медицината да има все повече място за салутогенеза .

Д-р Искра Капинчева
лекар-хомеопат
член на УС на АЛХБ
член на Е.С.Н. и LMHI